

[Ministeren for handel, industri og søfart.] Jeg går ud fra, at det er hertil, priskontrolrådet henholder sig, når det træffer afgørelse med hensyn til, om man må forhøje de gamle priser.

Jeg skal ikke komme nærmere ind herpå, for det er jo ikke det, sagen her drejer sig om, men kun sige, at det er et vanskeligt problem, fordi der også hertil knytter sig det store spørgsmål om fremskaffelse af kapital på grund af store prisstigninger på visse områder.

Med hensyn til havregrynssagen mener jeg, at det ikke vil være rigtigt af mig at udtale mig herom i øjeblikket, da den ligger i ankenævnet. Såvidt jeg erindrer, er sagen rejst, fordi havregrynmøllerne ikke var tilfredse med gennemsnitsberegningen af prisen.

Jeg er helt enig med det ærede medlem hr. Rager om, at det centrale i denne lovbestemmelse er administrationen. Administrationen må balancere på en sådan måde, at forbrugernes interesser bliver varetaget forsvarligt, uden at man derved kommer til at slå for meget i stykker for erhvervene. Derfor er administrationen uhyre vigtig, og jeg tror, jeg tør sige, at administrationen vil søge at skabe den fornødne balance.

Det ærede medlem hr. Tholstrup kom med en række bemærkninger, som ikke så meget vedrørte selve lovforslaget. Jeg var lige ved at sige, at det ærede medlem hr. Tholstrup gjorde hvidt sukker til sort. Det ærede medlem hr. Tholstrup plejer jo — undskyld jeg siger det, det er i al elskværdighed — at gøre sort til hvidt; denne gang har han altså gjort det omvendte. Det ærede medlem hr. Tholstrup siger, at vi skal bare give hele importen fri, så ordner det sig af sig selv. Jeg er enig med det ærede medlem i, at hvis forudsætningerne var tilstede for at give importen fri, ville konkurrencen kunne medføre, at der også ville blive den fornødne balance i priserne. Jeg vil dog gerne henvise til, at det ærede medlem hr. Tholstrup i tidligere diskussioner med mig har hævdet, at vi ikke skal importere mere, end vi har råd til, og hvis denne mening endnu gælder, mener jeg ikke, at der på dette tidspunkt er anledning til at komme ind på en diskussion om disse problemer. Jeg er helt enig i, at alt, hvad der hedder privilegier og den slags, skal ophæves, men jeg tror, det ærede medlem hr. Tholstrup ved, hvorledes vor betalingsbalance er i forhold til udlandet i dette øjeblik.

Jeg skal ikke komme ind på de betragtninger, det ærede medlem hr. Tholstrup fremsatte vedrørende det ærede medlem af det andet høje ting, hr. Moesgaards udtalelser.

Han har formentlig udtalt sig som købmand, ikke som politiker, for ellers ville han antagelig ikke have udtalt sig helt på den måde. (*Tholstrup*: Han er jo begge dele!). Det ved jeg ikke, men når man siger det, er det formentlig rigtigt.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen spurgte, hvornår man kunne vente forslag om at gennemføre det forlig, der blev sluttet før påske, i praksis. Det forslag, der her foreligger, er, som jeg allerede har nævnt, et led i forliget, og hvad de andre spørgsmål, der har været tale om, angår, gik forliget ud på, at de skulle drøftes, såsnart rigsdagen kom ind igen, og disse drøftelser er i fuld gang, så jeg håber, at det ikke skal vare ret længe, før de — også det vanskelige hude-spørgsmål — vil blive løst.

Lars P. Jensen: Den højtærede minister sagde, at der var forskel på at forhøje en maksimalpris og på, at staten opkræver en afgift hos detailhandlerne. Det er jeg helt enig med ministeren i, og det omtalte jeg også, men det, der er det afgørende for mig, er, at da vi i sin tid ændrede prisloven, var det med skrivelsen fra priskontrolrådet som grundlag, og betingelsen for, at man fastholdt § 8, som den var, var, at man førte flere varer over på § 13, som var maksimalpriserne og maksimalavancerne bestemmelse, og når man fører disse varer over på § 13, må man faktisk fastholde princippet, at de varer, der er på lager — jeg er enig i, at man i visse tilfælde må foretage et skøn —, ikke må sættes op, for hvis vi tillader, at disse varer sættes op, har man, som jeg sagde i min indledning, faktisk gennemhullet § 13 og igen ført varerne ind under genanskaffelsesprincippet i § 8.

Jeg kender ikke baggrunden for havregrynssagen, men jeg beder den højtærede minister om, at vareforsyningsudvalget, når sagen er færdigbehandlet, må få den forelagt, så der der kan tages stilling til den.

Tholstrup: Den højtærede minister sagde, at jeg tidligere har sagt, at vi ikke skal importere mere, end vi har råd til, og at dette synes at være i modstrid med det, jeg sagde i dag. Det er ikke rigtigt. Jeg er stadigvæk klar over, at vi ikke skal importere mere, end vi har råd til, men det er ikke i modstrid med, hvad jeg sagde før. Jeg mener nemlig, at ingen kan købe mere, end han har råd til eller kan få kredit til, og hvis ikke staten giver kredit — og folk kan jo ikke nemt få kredit i udlandet i dag —, så kan de ikke importere mere, end de har råd til, det er ganske simpelt og enkelt, og det